

Een brancheorganisatie maakt wel degelijk het verschil

Onderstaand artikel van Christian Dijkhof (voorzitter OvFD) is gepubliceerd in InFinance; [het originele artikel vindt u hier](#)

Financiële bijsluiters, dienstverleningsdocumenten, dienstenwijzer of verzekeringskaart. Vraag de gemiddelde klant ernaar en ze halen onverschillig hun schouders op. De regelgevers en toezichthouders in dit land zijn ware artiesten als het gaat om produceren van regels en documenten die volledig hun doel missen. En als het niet werkt, worden de administratieve gedochten gewoon “doorontwikkeld” naar een volgende, bij voorbaat tot mislukken gedoemde variant.

Examens die de branche jaarlijks 5 miljoen euro kosten en waarvoor je met een examentraining standaard slaagt, maar inhoudelijk nauwelijks beter wordt? In onze sector vinden we het blijkbaar wel oké.

Berusting is dodelijk

Misschien zit het ook wel niet zozeer in de regelgevers, maar veel meer in onze acceptatie. Berusting. Hoe vaak we ook achteraf gelijk hebben gekregen over onderwerpen; we komen niet écht in opstand. Die berusting is dodelijk. Of het nou gaat om de tsunami aan documenten waarin we de klanten begraven, of het de spring-maar-door-de-hoepel-zonder-dat-je-er-een-betere-adviseur-van-wordt- examens betreft of dat de regelgevers en politiek Oost-Indisch doof blijven voor (wetenschappelijke) argumenten van binnen én buiten de sector tegen (de uitvoerbaarheid van) provisie transparantie, we laten het ons aanleunen en berusten erin. De AFM presenteert een interpretatie waarin ‘en passant’ wordt beschreven dat we over bestaande producten niet adviseren maar informeren. Het grijpt fundamenteel in de manier waarop we dagelijks onze klanten kunnen bedienen. Maar het blijft stil. Oorverdovend stil.

Brancheorganisaties bieden tegenwicht

Als er al geluid komt is het vaak slechts een verdwaalde vakidoot die als een roepende in de woestijn durft te zeggen dat de twee branchevertegenwoordigers Adfiz en OvFD meer een vuist moeten maken. Terwijl dat juist de enige twee organisaties zijn die met vol gewicht aan de kar hangen. Tegenwicht bieden. Met relatief

beperkte middelen en mandaat bereiken ze meer dan je kan verwachten. De beste stuurder aan de wal roepen dat we een waardeloze lobby hebben. Het tegenovergestelde is waar. Uit eerste lijn en directe ervaring weet ik dat de OvFD en Adfiz vaak het onmogelijke presteren. Vaak samen, soms los van elkaar. Samen bieden ze een méér dan volwassen tegenwicht aan regelgevers, wetgevers en een zeer machtige, rijke lobby van banken en verzekeraars.

Niet roepen maar meedoen

Vanaf de zijlijn roepen dat het niet genoeg is maar ondertussen niet als lid (financieel) bijdragen aan één van deze organisaties is goedkoop en makkelijk. Dat is tegen Oekraïne roepen dat ze beter hun best moeten doen in het oneerlijke gevecht tegen Poetin. Daar heeft Oekraïne niets aan. Ze doen al meer dan van ze verwacht mag worden. Ik snap dat de vergelijking mank gaat. Wellicht zelfs ongepast is. De problemen van onze sector zijn luxe problemen vergeleken met de ellende die Oekraïners meemaken.

Maar als de doorgaans trage, bureaucratische Europese Unie blijkbaar opeens wel besluitvaardig en verenigd kan handelen zonder het eigenbelang te laten prevaleren, dan moeten wij toch ook iets kunnen leren van deze tragedie? Verantwoordelijkheid nemen begint bij jezelf. Sluit je aan bij OvFD of Adfiz. Dat maakt wel degelijk verschil.